RECHTSPRAAK

Nieuwe ziekmelding na ruim elf maanden herstel geeft recht op 100% loon in het eerste ziektejaar - loonstop wegens gemist re-integratiegesprek onterecht nu de bedrijfsarts de belastbaarheid niet had vastgesteld.

Feiten

Werkneemster is sinds 1 oktober 2011 in dienst bij werkgeefster voor 30 uur per week, tegen een salaris van € 2.923,50 bruto per maand. Op de arbeidsovereenkomst is het Arbeidsvoorwaardenreglement van toepassing, waarin is bepaald dat een werknemer in het eerste ziektejaar recht heeft op volledige loondoorbetaling. Werkneemster is op 3 april 2024 arbeidsongeschikt geraakt. Vanaf 1 september 2024 werkte zij weer volledig in haar eigen arbeidsomvang. Omdat werkgeefster haar toch administratief arbeidsongeschikt hield en slechts 70% van het loon betaalde, vroeg werkneemster een deskundigenoordeel aan bij het UWV. De verzekeringsarts oordeelde op 21 januari 2025 dat werkneemster per 1 september 2024 volledig geschikt was voor haar eigen werk. Op 30 maart 2025 is zij bij het UWV volledig hersteld gemeld. Op 23 februari 2026 meldde werkneemster zich opnieuw ziek. Werkgeefster stelde zich vervolgens op het standpunt dat sprake was van één doorlopende ziekteperiode sinds april 2024 en kondigde aan het loon met terugwerkende kracht vanaf 23 februari 2026 te reduceren tot 70%. Daarnaast verzocht werkgeefster werkneemster om zelf een afspraak met de bedrijfsarts te maken en mee te werken aan re-integratie. Werkneemster betwistte dat er sprake was van doorlopende ziekte en wees erop dat zij in 2024 volledig was hersteld en volledig had gewerkt. Ook verzocht zij om een andere bedrijfsarts, omdat zij negatieve ervaringen had met de eerdere bedrijfsarts. Namens werkneemster is werkgeefster aangeschreven met het standpunt dat per 23 februari 2026 een nieuwe ziekteperiode was begonnen en dat daarom tot 23 februari 2027 100% loon verschuldigd was. Op 31 juli 2026 riep werkgeefster werkneemster op voor een re-integratiegesprek op 3 augustus 2026, met de waarschuwing dat bij niet-verschijnen een loonstop zou volgen. Werkneemster verscheen niet. Met ingang van 1 augustus 2026 legde werkgeefster een loonstop op. Werkneemster vorderde in kort geding onder meer betaling van achterstallig loon over mei, juni en juli 2026 en volledige loonbetaling vanaf 1 augustus 2026. Werkgeefster voerde verweer en stelde dat werkneemster nooit volledig arbeidsgeschikt was geworden, zodat slechts 70% loon verschuldigd was. Ook stelde werkgeefster dat de loonstop terecht was wegens het niet meewerken aan re-integratie.

Oordeel

De kantonrechter oordeelt dat werkneemster spoedeisend belang heeft bij haar loonvorderingen. Ook is zij ontvankelijk, ondanks het ontbreken van een deskundigenoordeel over de huidige arbeidsongeschiktheid, omdat de verplichting van artikel 7:629a BW in beginsel niet geldt in kort geding en werkgeefster bovendien erkent dat werkneemster momenteel arbeidsongeschikt is. Volgens de kantonrechter is voorshands sprake van twee afzonderlijke ziekteperioden. Uit het deskundigenoordeel van 21 januari 2025 en de hersteldmelding bij het UWV op 30 maart 2025 volgt dat de eerste ziekteperiode in elk geval op 30 maart 2025 was geëindigd. De tweede ziekmelding vond pas plaats op 23 februari 2026, ruim elf maanden later. Omdat ziekteperioden op grond van artikel 7:629 lid 10 BW alleen worden samengeteld als zij elkaar met een onderbreking van minder dan vier weken opvolgen, is geen sprake van één doorlopende ziekteperiode. Dat werkneemster volgens werkgeefster in de tussenliggende periode fouten maakte die verband hielden met haar ziekte, maakt dat niet anders. Daarmee ontstond per 23 februari 2026 een nieuw recht op loondoorbetaling tijdens ziekte. Op grond van het Arbeidsvoorwaardenreglement had werkneemster gedurende het eerste ziektejaar recht op 100% loon. De loonvorderingen over mei tot en met juli 2026 zijn daarom toewijsbaar. Ook de loonstop per 1 augustus 2026 acht de kantonrechter onterecht. De werkgever is verantwoordelijk voor de verzuimbegeleiding en re-integratie. Het was daarom aan werkgeefster om ervoor te zorgen dat werkneemster door de bedrijfsarts werd opgeroepen. Niet is gebleken dat dit in de tweede ziekteperiode is gebeurd. Zolang geen bedrijfsarts de belastbaarheid van werkneemster had vastgesteld, mocht werkgeefster niet van haar verlangen dat zij een re-integratiegesprek voerde. Werkgeefster moet daarom ook het loon vanaf augustus 2026 doorbetalen.

Instantie: Rechtbank Gelderland
Datum uitspraak: 28-10-2026
ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2026:8323
Zaaknummer: 12357794 \ VV EXPL 26-69
Rechters: M.J.C. van Leeuwen
Advocaten: A.L. Looijenga
Wetsartikelen: 7:629 lid 10 BW